

РЕШЕНИЕ

№ 19823

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цв. М.

при участието на секретаря Т. Ц.
като разгледа докладваното от Цв. М. Гражданско дело № 20231110104816 по описа за 2023 година

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумите, както следва: 3 960,85 лв., представляваща непогасено регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ за причинени вреди на л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. № ....., вследствие на ПТП от 01.09.2021 г., в т. ч. и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 30.01.2023 г. до окончателното плащане, както и 339,81 лв., представляваща лихва за забава за периода от 29.03.2022 г. до 27.01.2023 г.

Ищецът .... твърди, че в срока на застрахователно покритие по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ – на 01.09.2021 г., около 11:30 часа, в гр. Пловдив, е настъпило застрахователно събитие – ПТП, вследствие на което са причинени вреди на застрахования при него л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. № ....., Поддържа, че ответникът .... е застраховател по валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на другия участвал в него л. а. „Фиат“, модел „Хрома“, с рег. № ....., Сочи, че събитието е настъпило поради виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил – С. Д., който движейки се в крайна дясна лента при кръстовището между у. и ....“, предприема необезопасена маневра за ляв завой и не пропуска движещия се в съседна лява лента друг автомобил, също извършващ маневра за ляв завой, вследствие на което между тях настъпва удар. Заявява, че за реализиране на процесното ПТП е съставен двустранен констативен протокол за ПТП от 01.09.2021 г., като във връзка с него е образувана щета № 0300-21-777-507956, извършен е оглед и е съставен опис на вредите. Сочи, че стойността на ремонта възлиза на 3 945,85 лв., за която сума е издадена фактура № *****/23.02.2022 г., в който размер на 25.02.2022 г., в качеството си на застраховател по застраховка „Каско на МПС“, е изплатил застрахователно обезщетение в полза на извършилия ремонта доверен сервиз – ....., като е сторил и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., поради което на основание чл. 411, ал. 1 КЗ встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. Допълва, че ответникът е поканен да заплати процесната сума от общо 3 960,85 лв., но същият е постановил отказ, поради което я

претендира. Претендира и мораторна лихва в размер на 339,81 лв., начиследна за периода от 29.03.2022 г. до 27.01.2023 г. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът .... е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Каско на МПС“ между ищеца и собственика на л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. № ....., както и качеството си на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на л. а. „Фиат“, модел „Хрома“, с рег. № ....., Оспорва твърдения от ищеца механизъм на настъпване на процесното ПТП между посочените от него лица, както и причинната връзка между него и вредите. Сочи, че не е изключена възможността те да са настъпили вследствие на друго застрахователно събитие. Оспорва доказателствената стойност на представения двустранен протокол за ПТП, тъй като не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. Оспорва вината на водача на л. а. „Фиат“, модел „Хрома“, с рег. № ..... – С. Д., твърдейки, че настъпването на процесното ПТП се дължи на поведението на водача на л. а. „Волво“, модел „ХЦ 90“, с рег. № ....., който е допуснал нарушение на чл. 25, ал. 1 и 2 ЗДвП, тъй като е предприел забранена маневра за завой наляво от пътна лента, от която това е било забранено, без да изчака водача на л. а. „Фиат“, модел „Хрома“, с рег. № ..... да завърши по-рано иницирираната от него маневра за завой наляво, а освен това не се е убдил, че няма да създаде опасност за останалите движещи се автомобили. В тази връзка заявява, че пътната маркировка и знаци не са позволявали извършването на маневра за завой наляво, а освен това с предимство се е ползвал автомобилът, който се е движил в дясната пътна лента, а именно: л. а. „Фиат“, модел „Хрома“, с рег. № ....., Допълва, че водачът на л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. № .... не е контролирал непрекъснато превозното средство, а освен това е предприел маневрата за завой наляво при забраняващ светлинен сигнал на светофара. Допълва, че от страна на водача П. Д. е допуснато и нарушение на чл. 26 ЗДвП, тъй като при извършване на маневрата не се е обозначил с ляв пътепоказател, като по този начин не е предупредил останалите участници за намерението си да извърши маневрата, което от своя страна е препятствало възможността на застрахования при него водач да го възприеме на по-ранен етап. Също така счита, че водачът на л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. № .... не е осигурил необходимата странична дистанция спрямо движещия се от дясната му страна друг автомобил. Оспорва претенцията и по размер, тъй като е значително завишена. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявените искове. Претендира и разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 411, ал. 1 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски за неговото определяне. За възникване на регресното главно вземане в тежест на ищеца е да установи наличието на следните материални предпоставки: да е сключен договор за имуществено застраховане между него и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие на виновното и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило застрахователно събитие – ПТП, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди, равняващи се на претендираната от него сума.

С определение от 24.03.2023 г. съдът е отделил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 01.09.2021 г., около 11:30 часа, в гр.

Пловдив, между л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. № ....., застрахован при ищеца по застраховка „Каско на МПС“ и л. а. „Фиат“, модел „Хрома“, с рег. № ..... застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, е реализирано ПТП, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 3 945,85 лв. в полза на извършилия ремонта сервиз – „...“, като е сторил и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв.

Нещо повече, за осъществяване на посочените обстоятелства свидетелстват и данните, отразени в приетите като писмени доказателства по делото – комбинирана застрахователна полица № 21-0300/150/5001175/23.06.2021 г. за застраховка „Каско“, двустранен констативен протокол за ПТП от 01.09.2021 г., уведомление за щета до ....., материалите по щета № 0300-21-777507956/19.05.2021 г., фактура № *****/23.02.2022 г., преводно нареждане от 10.03.2022 г. и др.

Ето защо, предвид изложеното по-горе и с оглед своевременно релевираните от ответника възражения, спорните въпроси по настоящото дело се концентрират върху следните обстоятелства: какъв е механизмът на реализиране на процесното ПТП от 01.09.2021 г., по чия вина е настъпило то, налице ли е съпричиняване от страна на водача на л. а. „Волво“, модел „ХЦ 90“, с рег. № ....., както и какъв е размерът на претендираното регресно вземане.

В случая, при съвкупна преценка на доказателства по делото – протокол за ПТП от 01.09.2021 г., показанията на разпитаните по делегация пред Районен съд – Пловдив свидетели С. В. Д. и П. Г. Д., както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът приема за установено, че процесното ПТП е настъпило по следния механизъм: на 01.09.2021 г., в гр. Пловдив, около 11:30 часа, движейки се по ....“ с посока от ... към ....., и в района на кръстовището с у., водачът на л. а. Фиат Хрома“, с рег. № .....предприема маневра за завой наляво от средната лента за движение, а по същото време движещият се в същата посока и в лявата лента за движение водач на л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. № .... също предприема маневра за завой наляво, при което траекториите на движение на двата автомобила се пресичат и настъпва удар между тях. Двустранният протокол за ПТП няма характер на официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, поради което не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостоверените в него обстоятелства. Той се съставя от водачите на МПС и съдържа съгласувани изявления за знание за настъпили факти и обстоятелства, като тяхното съответствие с действителното фактическо положение подлежи на доказване на общо основание в процеса. Ето защо, съдът анализира удостоверените в схемата към протокола за ПТП обстоятелства относно механизма на настъпване на произшествието във връзка с останалите доказателства по делото - показанията на разпитаните по делото свидетели, отразяващи техни непосредствени възприятия относно фактите, за които разказват, доколкото са били водачи на участвалите в ПТП-то автомобили, както и изводите на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза. В случая обаче, извличащите се от тях данни не установяват при условията на пълно и главно доказване механизма на настъпване на процесното ПТП по описания от ищеца в исковата молба начин, а именно: при предприемане на небезопасна маневра за ляв завой от страна на водача на л. а. „Фиат Хрома“, с рег. № ..... при която същият да не е пропуснал движещия се в съседната пътна лента водач на л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. № ....., който също е извършвал маневра за завой наляво. За да достигне до този извод съдът съобрази най-напред показанията на свидетеля С. Д., който ясно си спомня, че при движение в средна пътна лента на ....“ е предприел маневра за завой наляво към у., при което е настъпило съприкосновение с движещия се зад него от лявата му страна и в съседната пътна лента л. а. „Волво“, уточнявайки, че вертикалната маркировка в този пътен участък е позволявала извършването на завой наляво от средна пътна лента. Изрично Д. посочва, че по време на извършване на маневрата за завой наляво е следвал очертанията на своята пътна лента и не е навлизал в съседната такава, в която се е движил другият автомобил, като

скоростта му на движение е била не повече от 15 км/час. В същото време в показанията си свидетелят П. Д. също потвърждава, че другият водач се е движил в средната пътна лента, но предприемайки маневра за завой наляво е навлязъл в неговата пътна лента и го е ударил в предната дясна част на автомобила му. На следващо място заключението по съдебно-автотехническата експертиза също е възприело подобен механизъм на процесното ПТП относно мястото на настъпването му, както и характера на предприетите от всеки един от двамата водачи фактически действия по време на извършване на съответната маневра за завой наляво, без обаче въз основа на него да може да се направи извод в коя лента за движение е настъпило съприкосновението между двата автомобила, респ. дали и ако да - кой от двамата водачи е навлязъл в лентата за движение на другия такъв. Следователно, анализът на така обсъдените групи доказателствени източници безспорно показва наличието на противоречие по отношение факта дали водачът на застрахования при ответника автомобил изобщо е навлязъл в лентата за движение на водача на застрахования при ищеца такъв, за да се приеме, че с поведението си той е допринесъл за настъпването на процесното ПТП. Както се посочи по-горе, от една страна свидетелят Д. отрича да е навлизал в съседната лента за движение по време на извършване на маневрата за завой наляво, спазвайки необходимата дистанция до намиращия се в нея друг автомобил и следвайки очертанията на своята лента за движение. От друга страна свидетелят Д. заявява, че причината за настъпване на съприкосновението се дължи на рязко навлизане от страна на водача на застрахования при ответника автомобил в неговата лента за движение, при което е настъпило съприкосновение между тях. В същото време обаче, по делото не са ангажирани други доказателства, въз основа на които да бъде преодоляно така констатираното противоречие в показанията на свидетелите в частта относно конкретната лента за движение, в която е станало съприкосновението между двата автомобила, за да се направи извод точно кой от двамата водачи е допуснал навлизане в съседната пътна лента, респ. че именно неговото поведение съставлява техническа причина за реализиране на процесното ПТП. Както се посочи по-горе, за това не способстват и констатациите на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, който също не е достигнал до извод в тази насока, аргументирайки се с липсата на представен по делото огледен протокол, от който да са видни оставени спирачни следи и отломки от двете МПС-та, както и къде са се установили същите след настъпване на процесното ПТП. Нещо повече, по делото не се установява също така, че именно водачът на л. а. „Фиат Хрома“, с рег. № .....е бил този, който е осъществил внезапно маневрата за завой наляво, както се поддържа от ищеца в обстоятелствената част на исковата молба, за да се приеме, че с поведението си именно той е поставил водача на л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. .... в ситуация на невъзможност да реагира своевременно, за да предотврати съприкосновението между двата автомобила. Тук следва да се отбележи, че не може да се приеме за противоправно поведението на застрахования при ответника водач само въз основа на факта, че същият е предприел маневрата за завой наляво от средната пътна лента, тъй като както от показанията на двамата свидетели, така и въз основа на данните, които се извличат от изготвената от вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза динамична скица, безспорно се установява, че непосредствено под светофарната уредба е бил поставен пътен знак „Г-5“ „Движение само направо или наляво след знака“, а това означава, че принципно предприемането от страна на водача на л. а. „Фиат Хрома“, с рег. № .....на маневра за завой наляво от средна пътна лента за движение е било разрешено. В случая, този извод на съда не се разколебава от факта, че се констатира противоречие между посочения пътен знак и пътната маркировка, поставена в средната лента за движение, указваща, че е предназначена само за движение направо, тъй като предимство в този случай следва да намерят именно указанията на пътния знак – арг. чл. 7, ал. 3 от ЗДвП. Както се посочи по-горе, в подкрепа на твърдението на ищеца, че ударът между двете превозни средства е настъпил именно в лентата за движение на застрахования при него автомобил, тъй като застрахованият при ответника такъв е навлязъл в нея, са единствено събраните по делото гласни доказателства

чрез разпит на свидетеля Пламен Д., които обаче в тази част са в противоречие с разказаното от другия свидетел по делото С. Д., поради което само въз основа на тях не може да се достигне до категоричен извод, че именно поведението на последния представлява техническа причина за настъпване на процесното ПТП. Нещо повече, такъв извод не може да се направи дори и с оглед декларираните в уведомлението за щета до застрахователя – ищец от 02.09.2021 г. обстоятелства, доколкото упълномощено от собственика на увредения автомобил лице – Й. Д. е заявил, че при завой наляво водачът на л. а. „Фиат“ е навлязъл в платното за движение на л. а. „Волво“, тъй като от една страна посоченият документ изхожда от лице, което няма данни да е непосредствен очевидец на процесното ПТП, а от друга страна не представлява годно доказателствено средство по смисъла на ГПК, тъй като обективира свидетелски показания в писмен вид, а това означава, че съдът не следва да съобрази същото при формиране на изводите си относно поведението на водачите на участвалите в него автомобили. Действително, от показанията на двамата свидетели става ясно, че при посещението си на място органите на МВР са изразили становище, че вина за настъпване на процесното ПТП има водачът на застрахования при ответника автомобил – С. Д., но при липсата на данни за взето спрямо него административно отношение, не може да се приеме, че тази тяхна констатция е обвързваща за настоящия съдебен състав, още повече, че същата не се потвърждава при условията на пълно и главно доказване в процеса.

Ето защо, при така установените данни няма основание да се приеме, че с поведението си водачът на л. а. „Фиат Хрома“, с рег. № .....е допринесъл за настъпване на процесното ПТП, респ., че изобщо има вина за него. Както се посочи по-горе, по делото не се доказва същият да е реализирал непозволена маневра за завой наляво, при която да е навлязъл в лентата за движение на другия водач. Също така не се установява той да не е подал ляв светлинен пътепоказател преди предприемане на същата, доколкото в показанията си свидетелят Д. потвърждава този факт, който свидетелят Д. не е отрекъл. Отделно от това, няма данни свидетелят С. Д. да се е движил с несъобразена скорост, тъй като изрично той посочва, че скоростта на движение на управлявания от него автомобил е била не повече от 15 км/ч, която съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДВП се явява допустима скорост при движение на пътно превозно средство от категория „В“ в рамките на населено място, като в тази насока разказаното от него не се опровергава от други доказателства по делото включително и от показанията на свидетеля Д.. В тази връзка следва да се отбележи, че в случая не може да се приеме, че се касае за хипотеза на допуснато нарушение на чл. 25 ЗДВП от страна на водача на застрахования при ответника автомобил, тъй като по делото не се установи той изобщо да е навлязъл в съседната лента за движение

С оглед на изложеното, съдът намира, че от страна на ищеца по делото не са ангажирани доказателства в подкрепа на описания от него механизъм на настъпване на процесното ПТП, според който причината за него да се дължи на поведението на водача на л. а. „Фиат Хрома“, с рег. № .....

При така изложените правни изводи и предвид недоказването от ищеца на част от посочените по-горе материални предпоставки, обуславящи основателността на заявената регресна претенция, а именно: описания механизъм на настъпване на процесното ПТП, както и вината на застрахования при ответника водач, предявеният от него главен иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ е неоснователен и следва да се отхвърли само на това основание.

По иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

За възникване на акцесорното вземане за лихва за забава в тежест на ищеца е да установи наличието на следните материални предпоставки: главен дълг, изпадане на ответника в забава, размера на обезщетението за забава.

В случая, с оглед неоснователността на главния иск, неоснователна се явява и

акцесорната претенция за лихва за забава в размер на 339,81 лв., начислена за периода от 29.03.2022 г. до 27.01.2023 г.

По отговорността за разноските:

Предвид изхода на спора – цялостна неоснователност на предявените искове, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да се присъдят сторените по делото разноски в общ размер на 280,00 лв., от които: 250,00 лв. – депозит за САТЕ и 30,00 лв. – депозит за разпит на свидетел. Следва да се отбележи, че в хода на процеса ответникът е представляван от адв. Лефтеров, който обаче не е направил изрично искане за присъждане на адвокатско възнаграждение, а освен това и не доказва направата на такъв вид разход. При този изход на спора, сторените от ищеца разноски следва да останат за негова сметка.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ....., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ..... срещу ....., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., осъдителни искове с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумите, както следва: **3 960,85 лв.**, представляваща непогасено регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ за причинени вреди на л. а. „Волво ХЦ 90“, с рег. № ....., вследствие на ПТП от 01.09.2021 г., в т. ч. и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 30.01.2023 г. до окончателното плащане, както и **339,81 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 29.03.2022 г. до 27.01.2023 г.

ОСЪЖДА ....., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ..... да заплати на ....., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **280,00 лв.**, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____